

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੈ,
ਸੂਕਾ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰੈ, ਦਰਸਨੁ
ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲਾ, ਹਰਿ ਕਾ
ਨਾਮੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਬੈਦੁ
ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ,
ਅਉਖਧੁ ਮੁਖਿ ਦੇਵੈ, ਕਾਟੈ ਜਮ
ਕੀ ਫੰਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥



ਸਮਰਥ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਬਿਧਾਤੇ,
ਆਪੇ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥ ਅਪੁਨਾ
ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਉਬਾਰਿਆ,
ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ

॥੨॥੬॥੩੪॥

(੬੧੮)

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਖਵਾਰੇ ॥



ਚਉਕੀ ਚਉਗਿਰਦ ਹਮਾਰੇ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਜਮੁ
ਲਜਾਇ ਕਰਿ ਭਾਗਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ
ਜੀ ਤੂ ਮੇਰੇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ਬੰਧਨ
ਕਾਟਿ ਕਰੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ,
ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ
॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥
ਤਾ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਸੀ ॥
ਅਨਦ ਕਰਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ ॥

ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ

॥੨॥੪॥੬੮॥(੬੨੬)

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਤਾਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ,

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਰਣਾਈ ॥

ਚਉਗਿਰਦ ਹਮਾਰੈ ਰਾਮ ਕਾਰ,

ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਨ ਭਾਈ ॥੧॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ, ਜਿਨਿ

ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ
ਅਉਖਧੁ ਦੀਆ, ਏਕਾ ਲਿਵ
ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਖਿ
ਲੀਏ ਤਿਨਿ ਰਖਨਹਾਰਿ, ਸਭ
ਬਿਆਧਿ ਮਿਟਾਈ ॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਭਈ, ਪ੍ਰਭ ਭਏ
ਸਹਾਈ ॥੨॥੧੫॥੨੯॥

(੮੧੯)



ਸਲੋਕੁ ॥

ਜਹ ਸਾਧੂ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨੁ,
ਕੀਰਤਨੁ ਨਾਨਕ ਨੀਤ ॥ ਏ
ਹਉ, ਏ ਤੂੰ, ਏਹ ਛੁਟਹਿ,
ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਈਅਹੁ ਦੂਤ ॥੧॥

(੨੫੬)

ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥

ਮਨ ਮਹਿ ਚਿਤਵਉ ਚਿਤਵਨੀ,

ਉਦਮੁ ਕਰਉ ਉਠਿ ਨੀਤ ॥

ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਕਾ ਆਹਰੋ, ਹਰਿ
ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਮੀਤ ॥੧॥

(੫੧੯)

ਪਉੜੀ ॥

ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਪਰਭਾਤਿ, ਤੂਹੈ ਹੀ
ਗਾਵਣਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਰਬਤ,
ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਧਿਆਵਣਾ ॥ ਤੂ

ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੂ, ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ
ਖਾਵਣਾ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ,
ਪਾਪ ਗਵਾਵਣਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ, ਬਲਿ ਬਲਿ
ਜਾਵਣਾ ॥੨੫॥

(੬੫੨)

ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸਿਰ ਮਸਤਕ ਰਖਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੰ,



ਹਸੁ ਕਾਯਾ ਰਖਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਹ ॥
ਆਤਮ ਰਖਾ ਗੋਪਾਲ ਸੁਆਮੀ,
ਧਨ ਚਰਣ ਰਖਾ ਜਗਦੀਸ਼ੁਰਹ ॥
ਸਰਬ ਰਖਾ ਗੁਰ ਦਯਾਲਹ, ਭੈ
ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨਹ ॥ ਭਗਤ
ਵਛਲ ਅਨਾਥ ਨਾਥੇ, ਸਰਣਿ
ਨਾਨਕ ਪੁਰਖ ਅਚੁਤਹ ॥੫੨॥
ਸੈਯਾ ॥



ਰੋਗਨ ਤੇ, ਅਰ ਸੋਗਨ ਤੇ, ਜਲ
ਜੋਗਨ ਤੇ, ਬਹੁ ਭਾਂਤ ਬਚਾਵੈ ॥
ਸਤ੍ਰੁ ਅਨੇਕ, ਚਲਾਵਤ ਘਾਵ,
ਤਊ ਤਨ, ਏਕ ਨ ਲਾਗਨ ਪਾਵੈ
॥ ਰਾਖਤ ਹੈਂ, ਅਪਨੋ ਕਰ ਦੈ
ਕਰ, ਪਾਪ ਸਬੂਹ, ਨ ਭੇਟਨ
ਪਾਵੈ ॥ ਔਰ ਕੀ ਬਾਤ, ਕਹਾ
ਕਹ ਤੋ ਸੌ, ਸੁ ਪੇਟ ਹੀ ਕੇ ਪਟ,
ਬੀਚ ਬਚਾਵੈ ॥੬॥ ਰੋਗਨ ਤੇ,



ਅਰ ਸੋਗਨ ਤੇ, ਜਲ ਜੋਗਨ ਤੇ,
ਬਹੁ ਭਾਂਤ ਬਚਾਵੈ ॥ ਸਤ੍ਰੁ ਅਨੇਕ,
ਚਲਾਵਤ ਘਾਵ, ਤਊ ਤਨ, ਏਕ
ਨ ਲਾਗਨ ਪਾਵੈ ॥ ਰਾਖਤ ਹੈਂ,
ਅਪਨੋ ਕਰ ਦੈ ਕਰ, ਪਾਪ
ਸਬੂਹ, ਨ ਭੇਟਨ ਪਾਵੈ ॥ ਔਰ
ਕੀ ਬਾਤ, ਕਹਾ ਕਹ ਤੋ ਸੌ, ਸੁ
ਪੇਟ ਹੀ ਕੇ ਪਟ, ਬੀਚ ਬਚਾਵੈ
॥੬॥



॥ ਸੋਹਿਲਾ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਹਲਾ

੧ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜੈ ਘਰਿ ਕੀਰਤਿ ਆਖੀਐ,

ਕਰਤੇ ਕਾ ਹੋਇ ਬੀਚਾਰੋ ॥

ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ਸੋਹਿਲਾ,

ਸਿਵਰਿਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥੧॥



ਤੁਮ ਗਾਵਹੁ, ਮੇਰੇ ਨਿਰਭਉ ਕਾ
ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਿਤੁ
ਸੋਹਿਲੈ, ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੀਅੜੇ
ਸਮਾਲੀਅਨਿ, ਦੇਖੈਗਾ
ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਤੇਰੇ, ਦਾਨੈ
ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ, ਤਿਸੁ ਦਾਤੇ
ਕਵਣੁ ਸੁਮਾਰੁ ॥੨॥ ਸੰਬਤਿ
ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ, ਮਿਲਿ ਕਰਿ



ਪਾਵਹੁ ਤੇਲੁ ॥ ਦੇਹੁ ਸਜਣ
ਅਸੀਸੜੀਆ, ਜਿਉ ਹੋਵੈ
ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥੩॥ ਘਰਿ
ਘਰਿ ਏਹੋ ਪਾਹੁਚਾ, ਸਦੜੇ ਨਿਤ
ਪਵੰਨਿ ॥ ਸਦਣਹਾਰਾ ਸਿਮਰੀਐ,
ਨਾਨਕ ਸੇ ਦਿਹ ਆਵੰਨਿ
॥੪॥੧॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥



ਛਿਅ ਘਰ, ਛਿਅ ਗੁਰ, ਛਿਅ
ਉਪਦੇਸ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਏਕੋ, ਵੇਸ
ਅਨੇਕ ॥੧॥ ਬਾਬਾ, ਜੈ ਘਰਿ,
ਕਰਤੇ ਕੀਰਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸੋ ਘਰੁ
ਰਾਖੁ, ਵਡਾਈ ਤੋਇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਵਿਸੁਏ, ਚਸਿਆ,
ਘੜੀਆ, ਪਹਰਾ; ਥਿਤੀ, ਵਾਰੀ,
ਮਾਹੁ ਹੋਆ ॥ ਸੂਰਜੁ ਏਕੋ, ਰੁਤਿ
ਅਨੇਕ ॥ ਨਾਨਕ, ਕਰਤੇ ਕੇ



ਕੇਤੇ ਵੇਸ ॥੨॥੨॥

ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਗਗਨ ਮੈ ਥਾਲੁ, ਰਵਿ ਚੰਦੁ
ਦੀਪਕ ਬਨੇ, ਤਾਰਿਕਾ ਮੰਡਲ
ਜਨਕ ਮੋਤੀ ॥ ਧੂਪੁ ਮਲਆਨਲੋ,
ਪਵਣੁ ਚਵਰੋ ਕਰੇ, ਸਗਲ
ਬਨਰਾਇ ਫੂਲੰਤ ਜੋਤੀ ॥੧॥
ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ ਹੋਇ, ਭਵ

ਖੰਡਨਾ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ॥

ਅਨਹਤਾ ਸਬਦ ਵਾਜੰਤ ਭੇਰੀ

॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਸ ਤਵ

ਨੈਨ, ਨਨ ਨੈਨ ਹਹਿ ਤੋਹਿ ਕਉ,

ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਨਨਾ ਏਕ ਤੋਹੀ ॥

ਸਹਸ ਪਦ ਬਿਮਲ, ਨਨ ਏਕ

ਪਦ ਗੰਧ ਬਿਨੁ, ਸਹਸ ਤਵ

ਗੰਧ, ਇਵ ਚਲਤ ਮੋਹੀ ॥੨॥

ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ, ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋਇ ॥

ਤਿਸ ਦੈ ਚਾਨਣਿ, ਸਭ ਮਹਿ
ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ,
ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ
ਭਾਵੈ, ਸੁ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥੩॥
ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਵਲ ਮਕਰੰਦ
ਲੋਭਿਤ ਮਨੋ, ਅਨਦਿਨੋ ਮੋਹਿ
ਆਹੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲੁ
ਦੇਹਿ, ਨਾਨਕ ਸਾਰਿੰਗ ਕਉ,
ਹੋਇ ਜਾਤੇ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ਵਾਸਾ



॥੪॥੧॥੨॥੯॥ਗਗਨ ਮੈ
ਥਾਲੁ, ਰਵਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਕ ਬਨੇ,
ਤਾਰਿਕਾ ਮੰਡਲ ਜਨਕ ਮੋਤੀ ॥
ਧੂਧੁ ਮਲਆਨਲੋ, ਪਵਣੁ ਚਵਰੋ
ਕਰੇ, ਸਗਲ ਬਨਰਾਇ ਫੂਲੰਤ
ਜੋਤੀ ॥੧॥ ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ ਹੋਇ,
ਭਵ ਖੰਡਨਾ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ॥
ਅਨਹਤਾ ਸਬਦ ਵਾਜੰਤ ਭੇਰੀ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਸ ਤਵ



ਨੈਨ, ਨਨ ਨੈਨ ਹਹਿ ਤੋਹਿ ਕਉ,
ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਨਨਾ ਏਕ ਤੋਹੀ ॥
ਸਹਸ ਪਦ ਬਿਮਲ, ਨਨ ਏਕ
ਪਦ ਗੰਧ ਬਿਨੁ, ਸਹਸ ਤਵ
ਗੰਧ, ਇਵ ਚਲਤ ਮੋਹੀ ॥੨॥
ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ, ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋਇ ॥
ਤਿਸ ਦੈ ਚਾਨਣਿ, ਸਭ ਮਹਿ
ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ,
ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ



ਭਾਵੈ, ਸੁ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥੩॥

ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਵਲ ਮਕਰੰਦ
ਲੋਭਿਤ ਮਨੋ, ਅਨਦਿਨੋ ਮੋਹਿ
ਆਹੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲੁ
ਦੇਹਿ, ਨਾਨਕ ਸਾਰਿੰਗ ਕਉ,
ਹੋਇ ਜਾਤੇ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ਵਾਸਾ
॥੪॥੧॥੨॥੯॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥



ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ, ਨਗਰੁ ਬਹੁ
ਭਰਿਆ, ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ, ਖੰਡਲ
ਖੰਡਾ ਹੇ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ
ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ, ਮਨਿ ਹਰਿ ਲਿਵ
ਮੰਡਲ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੧॥ ਕਰਿ
ਸਾਧੂ ਅੰਜੁਲੀ, ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥
ਕਰਿ ਡੰਡਉਤ, ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਕਤ ਹਰਿ
ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਣਿਆ, ਤਿਨ



ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਕੰਡਾ ਹੇ ॥ ਜਿਉ
ਜਿਉ ਚਲਹਿ, ਚੁਭੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ,
ਜਮਕਾਲੁ ਸਹਹਿ, ਸਿਰਿ ਡੰਡਾ
ਹੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਜਨ, ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ, ਦੁਖੁ ਜਨਮ
ਮਰਣ ਭਵ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ, ਪਾਇਆ
ਪਰਮੇਸਰੁ, ਬਹੁ ਸੋਭ ਖੰਡ
ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਹੇ ॥੩॥ ਹਮ ਗਰੀਬ

ਮਸਕੀਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ, ਹਰਿ ਰਾਖੁ
ਰਾਖੁ ਵਡ ਵਡਾ ਹੇ ॥ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਟੇਕ ਹੈ,
ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ, ਸੁਖੁ ਮੰਡਾ ਹੇ
॥੪॥੪॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ, ਸੁਣਹੁ ਮੇਰੇ
ਮੀਤਾ, ਸੰਤ ਟਹਲ ਕੀ, ਬੇਲਾ ॥



ਈਹਾ ਖਾਟਿ, ਚਲਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ,
ਆਗੈ ਬਸਨੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥

ਅਉਧ ਘਟੈ, ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਾਰੇ ॥

ਮਨ, ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ

॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ,
ਬਿਕਾਰੁ ਸੰਸੇ ਮਹਿ, ਤਰਿਓ
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ॥ ਜਿਸਹਿ
ਜਗਾਇ ਪੀਆਵੈ ਇਹੁ ਰਸੁ,
ਅਕਥ ਕਥਾ ਤਿਨਿ ਜਾਨੀ ॥੨॥

ਜਾਕਉ ਆਏ ਸੋਈ ਬਿਹਾੜਹੁ,
ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਮਨਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥

ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ
ਸਹਜੇ, ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਇਗੋ ਫੇਰਾ

॥੩॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖ

ਬਿਧਾਤੇ, ਸਰਧਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੇ ॥

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ, ਇਹੈ ਸੁਖ ਮਾਗੈ,
ਮੋ ਕਉ ਕਰਿ, ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰੇ

॥੪॥੫॥ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ, ਸੁਣਹੁ

ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ, ਸੰਤ ਟਹਲ ਕੀ,
ਬੇਲਾ ॥ ਈਹਾ ਖਾਟਿ, ਚਲਹੁ
ਹਰਿ ਲਾਹਾ, ਆਗੈ ਬਸਨੁ
ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥ ਅਉਧ ਘਟੈ,
ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਾਰੇ ॥ ਮਨ, ਗੁਰ
ਮਿਲਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ, ਬਿਕਾਰੁ
ਸੰਸੇ ਮਹਿ, ਤਰਿਓ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀ ॥ ਜਿਸਹਿ ਜਗਾਇ



ਪੀਆਵੈ ਇਹੁ ਰਸੁ, ਅਕਥ
ਕਥਾ ਤਿਨਿ ਜਾਨੀ ॥੨॥

ਜਾਕਉ ਆਏ ਸੋਈ ਬਿਹਾਝਹੁ,
ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਮਨਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥

ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ
ਸਹਜੇ, ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਇਗੋ ਫੇਰਾ

॥੩॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖ

ਬਿਧਾਤੇ, ਸਰਧਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੇ ॥

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ, ਇਹੈ ਸੁਖ ਮਾਗੈ,

ਮੋ ਕਉ ਕਰਿ, ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰੇ

॥੪॥੫॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ, ਕਰਤਾ
ਪੁਰਖੁ, ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ,
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ, ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਪੁ ॥ ਆਦਿ
ਸਚੁ, ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭੀ
ਸਚੁ; ਨਾਨਕ, ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ

॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ, ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ,
ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥ ਦਿਵਸੁ
ਰਾਤਿ ਦੁਇ, ਦਾਈ ਦਾਇਆ,
ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥

ਚੰਗਿਆਈਆ, ਬੁਰਿਆਈਆ,
ਵਾਚੈ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥ ਕਰਮੀ



ਆਪੋ ਆਪਣੀ, ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ
॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ,
ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ,
ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ, ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ
ਨਾਲਿ ॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਜਾਪੁ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਛਪੈ ਛੰਦ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਚੱਕ੍ਰ ਚਿਹਨ ਅਰੁ ਬਰਨ, ਜਾਤਿ
ਅਰੁ ਪਾਤਿ ਨਹਿਨ ਜਿਹ ॥ ਰੂਪ
ਰੰਗ ਅਰੁ ਰੇਖ ਭੇਖ, ਕੋਊ ਕਹਿ
ਨ ਸਕਤ ਕਿਹ ॥ ਅਚਲ

ਮੂਰਤਿ ਅਨਭਉ ਪ੍ਰਕਾਸ,
ਅਮਿਤੋਜਿ ਕਹਿੰਜੈ ॥ ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ
ਇੰਦ੍ਰਾਣਿ, ਸਾਹ ਸਾਹਾਣ ਗਣਿੰਜੈ

॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮਹੀਪ ਸੁਰ ਨਰ
ਅਸੁਰ, ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਬਨ ਤ੍ਰਿਣ
ਕਹਤ ॥ ਤੂ ਸਰਬ ਨਾਮ ਕਥੈ
ਕਵਨ, ਕਰਮ ਨਾਮ ਬਰਣਤ
ਸੁਮਤਿ ॥੧॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਨਮਸਤੁਲ ਪ੍ਰਨਾਮੇ, ਸਮਸਤੁਲ
ਪ੍ਰਣਾਸੇ ॥ ਅਗੰਜੁਲ ਅਨਾਮੇ,

ਸਮਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸੇ ॥ ਨ੍ਰਿਕਾਮੰ
ਬਿਭੂਤੇ, ਸਮਸਤੁਲ ਸਰੂਪੇ ॥
ਕੁਕਰਮੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ, ਸੁਧਰਮੰ
ਬਿਭੂਤੇ ॥੧੯੭॥ ਸਦਾ ਸਚਿ
ਦਾ ਨੰਦ, ਸਤ੍ਰੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ ॥
ਕਰੀਮੁਲ ਕੁਨਿੰਦਾ, ਸਮਸਤੁਲ
ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਅਜਾਇਬ ਬਿਭੂਤੇ,
ਗਜਾਇਬ ਗਨੀਮੇ ॥ ਹਰੀਅੰ
ਕਰੀਅੰ, ਕਰੀਮੁਲ ਰਹੀਮੇ



॥੧੯੮॥ ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਵਰਤੀ,
ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਭੁਗਤੇ ॥ ਸੁਯੰਭਵ
ਸੁਭੰ ਸਰਬਦਾ, ਸਰਬ ਜੁਗਤੇ ॥
ਦੁਕਾਲੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ, ਦਇਆਲੰ
ਸਰੂਪੇ ॥ ਸਦਾ ਅੰਗ ਸੰਗੇ,
ਅਭੰਗੰ ਬਿਭੂਤੇ ॥੧੯੯॥

